

Kázeň z evanjelických Služieb Božích, Bratislava, Nový kostol,
20. 4. 2025, 8.30/10.00 h, **1. sl. veľkonočná** ES 601, 124, 149,
129, 602, A 33, 34 / 128, 150, 145, S láskou Kristovou, Ž 150, ep.:
Sk 13, 32 – 35, ev.: Matúš 28, 1 – 6; téma: **Každý kameň
môže byť odvalený**

Milí bratia a milé sestry!

Značne **nekoordinovaný pokus vlúpať sa do cudzieho hrobu.** – Tak vyzerá úsilie žien, ktoré sa v nedeľné ráno uberajú k miestu Ježišovho hrobového odpočinku. Chcú pokračovať v pohrebných obradoch – no na vlastnú päsť, bez vedomia Jozefa z Arimatie, ktorý mŕtve telo Pána Ježiša úradne dostal a pochoval do svojho honosného hrobu. Keby ženy konali s Jozefovým vedomím, nemuseli by riešiť otázku, kto im odvalí kameň? Ježišov pohreb bol, vzhľadom na blížiaci sa židovský sviatok, vykonaný rýchlo.

Ženy chceli vonnými masťami zmierniť negatívne pachové efekty vznikajúce pri rozklade mŕtveho tela. No **ide o značne nekoordinovanú akciu.** Ved' to, ako sa dostanú do zavretej hrobky, riešia až cestou k nej. Keď to domyslíme, ženy sa chystajú vlúpať do hrobu bez vedomia Jozefa z Arimatie. A kým riešia, ktorá z nich zariadi odvalenie kameňa, prídu až k hrobu a zistia, že **nie je čo riešiť. Aspoň, čo sa onoho kameňa týka.** Skôr ako

si bližšie všimneme **nekoordinovaný pokus vlúpať sa do cudzieho hrobu**, sa pomodlime Modlitbu Pánovu: Otče nás, ktorý si v nebesiach...

Marek 16, 3 – 4: (Ženy) „*si hovorili: Kto nám odvalí kameň od otvoru hrobu? Ale keď pozreli, videli kameň odvalený; a bol veľmi veľký.*“

„Kto nám odvalí kameň od otvoru hrobu?“
Povedané inak: Hľadá sa pár mocných chlapov, ale nijakí tu nie sú. **Ženy sú samé...**

Práve že nie sú: „*keď pozreli, videli kameň odvalený; a bol veľmi veľký.*“

V beznádeji ich – a všetkých nás – zastihne evanjelium! Prekvapivá sila Veľkej noci!
Evanjelista Marek nič detailne neopisuje, nič neznázorňuje, iba nepriamo hovorí, že **sa muselo stať niečo veľké, lebo kameň je odvalený.**

Ťažký kameň pred Ježišovým hrobom symbolizuje to, čo ako ťažký balvan leží na našich srdciach. Čo nám robí ťažkosti. **Kameň je obrazom nášho smútku, obáv a neistoty.**

Kameň pred hrobom Pána Ježiša **symbolizuje aj odlúčenie**. Na ceste k Ježišovmu hrobu si ženy kladú otázku, ako môžu toto odlúčenie prekonať. Kameň im stojí v ceste. Je príliš ťažký, aby ho samé odsunuli. **Odlúčenie, oddelenie a neschopnosť prekonať toto oddelenie.**

Aj pri vchode do nášho srdca niekedy stá by bol položený ťažký náhrobný kameň. Kameň, ktorý gniavi, dlávi nadšenie, dusí život, uväzňuje v hrobe strachu, hnevu, trpkosti. **Oddeľuje nás od ľudí. Vytvára bariéru na ceste k nádeji a radosti.**

Kto by nepoznal kamene, ktoré nás ťazia pri úmrtiach našich blízkych alebo pri obavách o vážne zhoršujúce sa zdravie? Kto by sa nestretol s ťaživými balvanmi zlyhaní? - Spôsobujúcich prázdnotu v duši. Oddeľujúcich nás od ľudí, neraz od tých, s ktorými sme si boli veľmi blízki. Kto by nemal **skúsenosť s kameňmi sklamaní, sebecka, ľahostajnosti či nenávisťi, s kameňmi krutosti, s kameňmi uzavretosti srdca?**

Kameň pri Ježišovom hrobe zapečatuje hrob, do ktorého bol Pán Ježiš uložený. Spolu s Ním boli pochované aj nádeje tých, ktorí v Neho verili, ktorí Mu dôverovali, ktorí

vnímali, že v Ježišovi sú prijatí, že Boh im je v Ježišovi veľmi blízko. Mali nádej, že Ježiš otvorí novú - lepšiu budúcnosť. Táto nádej je teraz pochovaná, zatarasená, uzamknutá, zablokovaná ťažkým kameňom.

Navzdory tomu **ženy pokračujú v nekoordinovanom pokuse dostať sa do cudzieho hrobu.** Nevedia, ako sa dostanú cez kameň. **Čo určite nečakajú, je vzkriesenie. To nečaká žiadna z nich. Ani jednej by to nenapadlo.**

Idú ďalej a urobia objav: kameň tam už nie je. Bol odvalený. Keď stoja pri otvorenom kamennom hrobe, Ježišovo telo bez života tam už nie je. **To, čo sa deje, je Božie dielo. Boží mocný čin.** Keď o tom rozpráva evanjelista Matúš (28. kap.), spomína veľké zemetrasenie. **Keď sa Božia skutočnosť dotkne našej, všetko sa otriasa v základoch.** Doterajšie istoty sa rúcajú. **Nezostane kameň na kameni.** A - čuduj sa svete - Boží posol - anjel sa na ten veľký kameň posadí. Z hrobového kameňa sa stala kazateľňa. Zaznieva z nej veľkonočné posolstvo: **„Nebojte sa!“ - Ježiš vstal, je vzkriesený! Božou mocou môže byť každý kameň odvalený.**

Kameň z hrobu bol odvalený, je tu nádej. Aj z môjho - tvojho života môžu byť kamene odvalené. Sme sme vykročiť do svetla.

Ježiš počas celého svojho pozemského putovania veril v život, pretože veril v živého Boha. Oveľa väčšmi ako smrťou, sa Ježiš zaoberal povstaním proti smrti uprostred života - vzkrieseniami uprostred života. Preto **aj naša kresťanská nádej vo vzkriesenie nie je len individualistickou nádejou, ktorú má každý sám pre seba a pre svoju osobnú vieru. Je to nádej, ktorá nás kresťanov spája a drží pohromade. Zahŕňa veľmi súcitný - milosrdný pohľad na trpiacich ľudí, aj na tých, ktorí zlyhali, zostali kdesi na okraji.** Aj tých Ježiš vykúpil.

Ako a z čoho sme boli vykúpení? Nie je to ako so Sifyfom z gréckej báje, ktorý kotúlal do kopca balvan, no ten sa pred vrcholom vždy zrútil späť? Mnohí ľudia si kladú otázku: **Čo je po Ježišovej smrti iné ako pred ňou? Čo sa vlastne vo svete od Krista, prostredníctvom Krista a kresťanov zlepšilo?**

To základné je posolstvo, ktoré si mohli so sebou vziať ženy - a sme sme si ho zobrať aj my:

Kameň je odvalený. Hrob otvorený. Nádej nie je pochovaná. Nie je zamknutá za ťažkým kameňom. **Každý kameň môže byť odvalený. Žiaden kameň nášho života nie je taký ťažký, aby ho Pán Boh nedokázal odvaliť.**

Dostávame poslanie - priniesť toto posolstvo nádeje ďalším ľuďom. Povedať im slovo nádeje, aby aj kamene, ktoré ťazia ich srdcia a mysle, mohli byť odvalené.

Veľká noc je aj o „malých vzkrieseniach“ uprostred života. Je aj o povstaní proti smrti uprostred života: proti všetkému, čo robí ľudí chorými, nehodnými, proti všetkému, čo vedie k ich predčasnej smrti uprostred života.

Evanjelium Veľkej noci znie: Božou mocou môže byť každý kameň odvalený.

Vzkriesenie znamená aj: byť vzkriesený. Je to pasívne slovo: môžem dovoliť, aby sa mi niečo stalo. Veľká noc hovorí, že **vypukne život, o ktorom si nikto nemyslel, že je možný. Vzkriesenie sa odohráva v skrytosti, bez divákov.** Deje sa v tichu a hĺbinách zeme - rovnako ako v tichu a hĺbinách v nás. Anselm

Grün povedal: „**Sláviť Veľkú noc znamená dôverovať láske, ktorá premáha smrť.**“

Boží život otvára cestu von z hrobu do sveta. Tak ako Boh v Ježišovi úplne vstúpil do nášho sveta, nech aj nás úplne naplní nádejou, ktorá pochádza od Neho. Nádejou, že **Božou mocou môže byť každý kameň odvalený, že žiaden kameň nášho života nie je taký ťažký, aby ho Pán Boh nedokázal odvaliť.** Amen.

S použitím: Jiří Mrázek: Markovo evangelium 9 – 16 (vyd. Jan Keřkovský – Mlýn, Jihlava 2019); Nico ter Linden: POVÍDÁ SE ... PODLE MARKA A MATOUŠE (vyd. EMAN, Benešov 2009) – příběhy z Evangelia podle Marka a Matúša; Ludovít Fazekáš: Syn člověka (vyd. Združení Ježíš pro každého, Levice 1992), tiež s myšlienkami teológov: Jens Arnold, pápež František, Wolfgang Bögl; Ľubomír Valient: Ako žiť s Bohom (vyd. POSTOJ MEDIA, s. r. o., Bratislava 2023): **Martin Šefranko, ev. a. v. farár**

Modlitba:

Pane, Ty žiješ –
a tak teraz je všetko ponorené do nového svetla;
Ty žiješ –
a tak teraz je všetok život na tejto zemi
obnovený,
naplnený novou sviežosťou, oduševnený novou
nádejou;
Ty žiješ –
a tak náš život dostal nový smer,
nový obsah, cieľ,
ktorý už nemôže zmiznúť v temnote;
Ty žiješ –

a tak sa môžeme opäť navzájom radovať
jeden z druhého, v obnovenom spoločenstve,
radostne pokračovať v našej ceste.

Pane, Ty žiješ –
daruj nám teda, aby sme sa mohli celým svojim
životom,
so všetkým, čím sme a čo k nám prináleží,
pripojiť k chválospevu, aký znel z Tvojho života.

Zdroj: Gebete für die Gemeinde (zost. Fridolf Heydenreich, Berlín, 1981)